

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 84.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 22 APRIL.

Uit de Logie.

De liberale bladen, eertijk en geloofwaardig, hebben onlangs gezegd, dat, als de Paus niet in Philadelphia vrijmetselaar was geworden, hij dit gedaan had te Napels. Wij hebben er op geantwoord: « en morgen als het te Napels niet geweest is, zal dit in de loge van... Turnhout zijn. » Ziehier de logenstraffing van dien Napolitaanschen laster:

« Onze lezers zullen zich herinneren, hoe kort geleden, weér de oude lengen werd verspreid, dat namelijk de H. Vader in vroegere jaren vrijmetselaar geweest zou zijn; tegelijk werd tot meerdere bevestiging, een document over de voorgedane aanneming meêgedeeld.
» Zoofs destijds onmiddellijk door katholieke bladen werd aangetoond, was dat geheele stuk natuurlijk vals, doch nu verhaalde dezer dagen de *Freimaurer Zeitung*, het hoofdorgaan der Duitsche vrijmetselaars, het volgende:
» Verschillige vrijmetselaarsbladen bevatten zonder eenige opmerking, naar de mededeeling van een blad van Napels, een zogenaamd document volgens hetwelk Paus Pius IX, in 1859, te Palermo in de orde der vrijmetselaars is opgenomen, en welk document door zekeren prins Wilhelm von Wittelsbach als groot-meester der Groot logie van Beijeren is geteekend.
» Dat stuk is niet anders dan eene FARCE en bevat evenveel leugens als woorden. 1° Heeft van 1814 tot 1860 in het koninkrijk der Beide Siciliën geene logie bestaan. 2° Was Pius IX in het jaar 1859 aartsbisschop van Immola, en werd hij in 1840 kardinaal-vrijmetselaar. Prachtig! 3° Is er ooit eene Groot logie van Beijeren geweest. 4° Was in Beijeren van 1815-1816 (?) veeleer de vrijmetselaar alleen in de eertijd pruisische streken geduld, doch aan alle staatsambtenaren verboden lid daarvan te zijn. 5° Was nooit een prins uit het huis Wittelsbach vrijmetselaar. 6° Heeft nooit een beiersch prins den naam van Wittelsbach gevoerd, behalve in de middeleeuwen. 7° Heeft in 1859 geen prins uit dat huis Wilhelm geheeten, en 8° Zou een duitsch grootmeester nimmer een stuk tot aanneming in eene italiaansche logie onderteekenen. »

Na deze grondige terechtwijzing zullen de heeren B. zich in 't vervolg met hunne leugens wel wat meer in acht moeten nemen en daarnaes ook de in de vrijmetselaarskringen verspreide portretten van Pius IX, waarop hij met de zinnebeeldige figuren der vrijmetselarij is voorgesteld, met het onderschrift *Excommunicati fratres meos. Mea culpa!* bedekt moeten worden.
Men ziet, de napolitaansche leugen was dom ineen gezet; doch de liberale gazetten en hunne lezers zien zoo scherp niet; zij gelooven op het woord, op de letter. Een ander vals stuk, bewijzende dat de Paus bij de logie van Turnhout in den jare 1859 aangenomen werd als vrijmetselaar zal evengoed door die goedwillige lezers geloofd worden.

Oprecht liberaal!

Wie is oprecht liberaal?
Hij die den priester van zijn sterfbed weert, het kruisbeeld van zich afstoot, de sacramenten weigert; met een woord, hij die kan sterven als een hond....
Die verlevende definitie komt niet van ons; neen, eer aan wie ze toekomt.

Streng maar rechtvaardig.

(VERVOLG EN EINDE.)

Op het zelfde oogenblik kwam de opzichter ijltg's toegeschoten en reeds van verre riep hij met woedend gebaar:
— Waarom werkt gij niet, oude luiaard? Hoe durft gij uwen tijd zoo verspillen met onnoedig gezwets? Of hebt gij nu wederom eenen weekhartigen en medoogenden sul gevonden aan wie gij vertelt hoe het hier gaat? Wilt gij nogmaals vijftig slagen bekomen met nog eene keten en eenen kogel aan het andere been?..
Dit zeggende, en met het schuim op de lippen, verhoef hij zijnen knuppel om den ouden man daarmede eenen slag toe te brengen.
De Keizer weerde zoo behendiglijk dien slag met zijnen rietstok af, dat de knuppel verre weg vloog.
— Mijnheer, snauwde de opzichter hem toe met razende stem, wie geeft u het recht om eenen ambtenaar in het uitoefenen zijner plichten te verhinderen? Volg mij, ik neem u in arrest.
In plaats van antwoord knoopte de Keizer zijnen overrok los; nu werd de schitterende ster met den dubbelen adelaar, die hij op zijne borst droeg, zichtbaar.
De woesteling verstierf van schrik; hij had den Keizer herkend.
— O genade, uwe majesteit, genade! stamelde hij, en wilde zich op de knieën werpen.
— Weg! riep de Keizer, breng mij onmiddellijk bij den inspecteur.
Hier was geen tijd te verliezen; de opzichter liet zijnen knuppel liggen en, wankelend van beklemming, tilde hij met bijgende borst naar de

De *Echo du Parlement* en de *Indépendance*, sprekende over den dood van Dr Vlemminck, bewonderen en prijzen vooral zijn sterven als solidaire.
« Oprecht liberaal was hij, zegt de *Indépendance* » ook bleef hij bij den dood de principen ge- » trouw welke hij zijn leven lang beleden had, en » op zijn doodsbed liet hij aan zijne familie en » vrienden het verlangen blijken om zonder gods- » dienstplechtigheden (burgerlijk) begraven te » worden. »
Dus den priester bij zijn sterfbed roepen is zoo veel als het liberalismus afzweren; dus nog eens te meer bewezen dat liberalismus en Christendom onverenigbaar zijn.

Misschien gaat gij u nu verbeelden dat de liberalen van Brussel alleen zoover gevorderd zijn. Wacht een beetje! Onlangs is te Leuven ook een vrijdenker gestorven: Fizenno ook heeft de sacramenten geweigerd. Het voornaamste liberaal orgaan van dat arrondissement, de *Liberal*, sprekende over dit rampzalig einde, zegt: « Hij heeft zich zijner onweerdig geoordeeld met een zedelijke zelfmoord te eindigen. » Indien hij de sacramenten ontvangen had zou dit van zijnen wege « een akt van grootste huichelarij geweest zijn... deloyanteit van zijn karakter zou tegen het gedacht van zulke zaakheid opgestaan zijn. » Begrepen, lezer? Zich bekeeren, op zijn sterfbed de HH. Sacramenten ontvangen, is eene zedelijke zelfmoord.... eene overgeelike zaakheid...
Brutale maar klare bekenntenis voorwaar!

Niettegenstaande dien taftbaren godsdiensthaat, durven sommige liberale huichelars nog schrijven: « Wij zijn geene vijanden van de kerk, wij eerbiedigen den godsdienst! » Ja, wij kennen dien Tartuffen-eerbied.
B. v. Als M. Delavaley te velde trekt tegen onze geloofsbelijdenis en ons aanmaakt om het ultramontanisme te verwisselen met het protestantisme; als dan de liberale pers met vreugde die woorden toeuicht: waar is dan de eerbied voor het geloof onzer vaderen?
B. v. Als *la Flandre libérale* schrijft: « Ja laten wij het zeggen, stoutweg, ja, katholieken, wij willen uwen Godsdienst te niet zien. » Is dat geen godsdiensthaat!
B. v. Als M. Bergé in volle kamers durft zeggen: dat overal waar het katholicisme is voorbij gegaan, het immer verwoesting en vernieling (ruine) heeft gezaaid. Is dat eerbied?
B. v. Als *la Flandre libérale* schrijft dat er moet gewerkt worden « om de zielen te ontrukken aan de Kerk » wordt dan de Godsdienst niet aangerand?
B. v. Als het *Journal de Gand* zegt: « Het liberalisme is de vrijdenkerij of het is niets. » dan is het zeker om den Godsdienst te handhaven?
Ziedaar eenige staaltjes van dien eerbied, en wat zouden wij wel vinden indien wij eens wilden scharrelen in de trottoirbladjes: de *Chronique, la Gazette, les Nouvelles du jour*, enz.? Doch wij zijn geen voddennapers.

Nog eens dan, het liberalismus verklaart den oorlog aan den Godsdienst; de strijd in juni zal gansch op het godsdienstig terrein geleverd worden. De oogen dus geopend, burgers, en wacht u van de geuzenhuichelarij?

De liberale papieren zweeten gal en bloed, in hunne moeite om van T'Kindt eenen katholieke te maken.

gebouwen der gevangenis vooruit; de Keizer volgde hem met rassche schreden, bleef eenigen tijd in het ruime voorhof staan, en zegde bij zich zelve:
— Hoe menig slachtoffer van onverbiddelijke geweldadigheid mag hier in de boeien verzuchten? Goede God! sta mij bij, opdat ik de misbruiken moge ontdekken en overal het recht doen zegpralen.
Nu volgde hij den opzichter in de woning van den inspecteur. Deze lag nog te bed; doch zodra den naam des Keizers zijne oor trof, sprong hij spoedig op en in weinige minuten stond hij, even bleek als de opzichter, voor zijnen gebieder.
Ieder kan vermoeden op welke wijze de inspecteur onthaald werd; ook behoeft het niet te worden gezegd dat hij strengelijk werd berispt over zijn lang slapen.
Vervolgens vroeg de Keizer den opzichter:
— Hoe heet die oude man van zoo even?
De opzichter noemde den naam?
— Geeft mij dadelijk de akten betreffende dezen gevangene.
De inspecteur haalde onmiddellijk de gevraagde stukken, die in zijn bureau berustten, en behandigde die aan den Keizer.
De vorst, alle dokumenten nauwkeurig onderzocht hebbende, overtuigde zich dat al wat de grijsaard hem gezegd had volkomen waar was.
Diep getroffen door deze ontdekking, stak hij den papieren in zijne brievenstasch, en zich tot den inspecteur wendende, riep hij op gebiedenden toon:
— Antwoord mij nu met oprechtheid; hierdoor zult gij de u wachtende straf verzachten. Heeft er vroeger iemand ten gunste van dezen tuchteling komen spreken?
— Ja, Uwe Majesteit.

De waarheid is, dat de gast geleefd heeft als een echte liberaal, beoefenaar der liberale zedeleer, en dat, indien hij eene katholieke opvoeding genoten heeft, hij de beginsels zijner meesters verloochende om liberaal te leven en te stelen.
Om te bewijzen dat de dief der liberale bank een katholiek is, zeggen zij dat hij gedecoreerd was met de Christus-orde van Portugal en die van Isabella-de-Katholieke van Spanje.
Dit is eenvoudig eene even domme als hatelijke streek.
Die twee orders zijn in den grond katholieke orders; maar sedert die gouvernementen liberaal geworden zijn en de liberalen jacht maken op welkdanig luttjen ook, is er geen katholicisme met die kruisen meer gemeoid.

Zoo draagt M. Bara de Christus-orde, en M. Hymans, een jood, de orde van Isabella-de-katholieke: MM. Saintelette, vrijmetselaar, de jood Bisschoffsheim, senator, en Berardi, bestuurder der *Indépendance*, zijn commandeurs derzelfde orde; doctor Vlemminck, die als vrijdenker is gestorven, was insgelijks commandeur, terwijl vele andere liberale heetkoppen in ons land niet alleen die orders hebben gekregen, maar zelfs die van het H. Graf en de Onbevleete Ontvangenis hebben weten te bekomen.
De liberalen zouden zoo geern T'Kindt en Lolo van den rug schudden, maar hij hoort met zijne lichtpot aan hun toe, en beiden plakken het liberalisme op den schouder gelijk een kleed van Nessus. (Veurnaer.)

De Aktionnarissen der Bank.
Terwijl het brusselsch publiek licht en zich met Lolo, T'Kindt en de tafelschuimers van het *Café Riche* vermaakt, hebben de actionnarissen in het geheel geen zin om te lachen, en beginnen zij erg op te spannen tegen diegenen, welke zoo wonderlijk op hun geld gepast hebben....
De liberale kopstukken zitten leelijk in de nesten. Zij hebben immers zoo hard geschreeuwd tegen de societeten Langrand, waar, zonder hun gehuil nog vele miljoenen waren gered geworden, en nu zitten zij met iets op de armen, dat honderd keeren erger is, dat het toppunt van 't schandaal bereikt, en waar vele miljoenen met den champagnekurk en aan de speeltafel maar de maan zijn gevlogen.
Waar zijn ze nu, de zoogezegde werkers van de moraliteit, welke in die dagen in de straat kwamen en achter iederen katholieke « dief » riepen! Nu, voor het oogenblik, zwijgen zij stil, doodstil, en zijn gelukkig, dat diezelfde katholieken hen komen redden!
Nooit is er een grooter schandaal gepleegd, dan dat van Br.: T'Kindt, zijne volop liberale Lolo en andere tafelvrienden; de geuzenpers heeft tot nu toe op Langrand geleefd, maar het publiek ziet meer en meer in, dat dit geval onbeduidend wordt tegenover dat van T'Kindt; dat dit failliet op eene onwaardige manier door den « politieken winkel » geexploiteerd is geworden.

Het katholiek Ministerie en de Onderwijzers.
De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft het wetsontwerp, dat ten voordeele der onderwijzers eene middelkas van pensioenen instelt, aangenomen.
Een ander wetsontwerp, verleden dinsdag gediskuteerd en gestemd, stelt het minimum hunner jaarwedde op duizend franks.
Zekerlijk zullen de onderwijzers zich niet te be-

— Waarom is er aan deze menschevenden aanbeveling geen gevolg gegeven?
— Omdat de heer president der Rechtbank een vriend is van de graaf van Waldeck, Sire.
— Ei! en wie beval die vijftig stokslagen en het aanleggen der keten met den kogel?
— De president, Sire.
— En om welke reden?
Omdat de gevangene niet aan eenieder zijne geschiedenis zoude vertellen, Sire.
— Mijn God! riep de Keizer verontwaardigd uit, schurken van den geringsten te beginnen tot den verhevensten toe.... Afschuwelijke keten wier talrijke schakels, hoe verscheiden ook, van dezelfde stof zijn en van gelijke waarde!
In deze gesteltenis verwijderde de Keizer zich, doch keerde nog eenmaal terug en riep met nadruk:
— Wee dengene die den ouden man het minste leed aandoet!
Hij snelde spoedig naar het paleis terug, doorlas nog eens de papieren en liet den president ontbieden.
Wat er in deze geheime bijeenkomst werd besproken, heeft nooit iemand vernomen, doch de uitslag bleef niet lang twijfelachtig. De president werd van zijn ambt ontzet, kwam voor een jaar in de gevangenis en, om te beginnen, ontving hij de vijftig stokslagen die hij eigenmachtig had doen geven aan den ouden man, in wiens plaats hij nu de stralen van Pressburg moest vagen. Hij erfde buitendien, en zonder testament, deszelfs keten met den kogel.
— De inspecteur en de opzichter werden in dezelfde gevangenis opgesloten.
Hierbij bleef het echter niet. De zoo wreed beproefde grijsaard werd bij den Keizer geroepen en deze bevond in een vertrouwelijk gesprek dat hij met hem had, dat hij een verstandig en ge-

klagen hebben van het tegenwoordig kabinet noch van de katholieke meerderheid: welk is het liberaal bestuur, dat hun zulke groote bewijzen van bezorgdheid heeft gegeven?

Stads- & provincie nieuws.

Bij den 300^{en} verjaardag der geboorte van den H. Vincentius à Paulo, zal de conferentie van Tongeren zich woensdag aanstaande 26 april, om 4 uren 's namiddags in algemeene vergadering vereenigen in de zaal van het Kapittel.
Denzelfden dag 's morgens om 7 uren, zal in O. L. V. Kerk eene mis gedaan worden voor de leden en de weldoeners van het genootschap.

Verleden jaar was men genoodzaakt de zaal van de Concordia te vergrooten.

Op dit oogenblik is men bezig eene zeer gelukkige verandering te doen ondergaan aan den tuin dezer bloeiende sociëteit. Eene nieuwe party grond is in den tuin getrokken en zal veel tot de verfraaijing bijdragen. Nieuwe wegen zijn er zeer kunstig getrokken en laten reeds toe te oordeelen wat de tuin zal zijn wanneer hij gereed zal zijn.
Het is slechts te betreuren dat het vergevorderde jaargetij niet meer toelaat alle ontworpen plantingen te doen en dat men uit oorzake van het aanhoudend slecht weer niet vroeger de hand aan het werk heeft kunnen slaan. Dat zal voor het najaar zijn.

Het zanggenootschap der H. Familie heeft verleden zondag ter gelegenheid van het hoogfeest van Paschen de mis van P. Benoit uitgevoerd.

Ondanks de moeilijkheden welke deze mis bevat is de uitvoering allerbest geweest. Zij doet eer aan het dapper en werkzaam zanggenootschap der H. Familie.

Het luitenantchap der gendarmerie van Maeseyck is overgebracht naar Brée.

Sterfgeval.

De dagbladen van Charleroi melden den dood van M. Sylvain Pirmez, gewezen senator en gewezen voorzitter der rechtbank van Charleroi. M. Pirmez is verleden maandag te Marchiennes overleden, in den ouderdom van omtrent 80 jaren.

BINNENLAND.

RAMP DOOR PETROOL. — Verleden zaterdag had te Enival een verschrikkelijke ramp plaats.
Rond 5 uren naonon, hoorde men eene groep van: « brand! brand! » voortkomende uit een huis der Verviersstraat.
Werklieden snelden onmiddellijk toe en vonden in de woning van den genaamden A. Pireux, zes kinderen, welke zich hadden vermaakt met loot te smelten in de stoof.
Ten einde het vuur te doen branden, had het ondst 8 jaren oud, eene petroolkuik gehaald, die twee liters van dit vocht bevatte en gepoogd er van in de brandende stoof te gieten. De kruik was bij het gieten over het vuur ontploft. De vlammeende olie spatte op den jongen onvoorzichtige evenals op een ander kind, van 5 jaren oud; een derde ontving eenige brandende petrooldroppels, in het aangezicht.

leerd man voor zich had.
Toen de vriendelijke samenspraak geëindigd was, zegde de Keizer:
— Gij zijt ik zie het, een man die ik kan gebruiken. Uw huis en goed zijn verkocht en ik kan u dezelve niet terug geven; ook zou u dit niet gelukkig maken, het zou slechts dienen om u den haat en de vervolging van den graaf nog meer op den hals te halen. Maar het staat in mijne macht u anderszins schadeloos te stellen. Voor het verlies dat gij door de beroving van uwen eigendom hebt ondergaan, zult gij eene som geld ontvangen die, zoo ik hoop, het geleden onrecht aan u en aan uwe familie in ruime mate zal vergoeden... Gij weet bij eigene droevige ondervinding wat men gevoelt indien men onmenschelijk en onrechtvaardig behandeld wordt; daarom heb ik u benoemd tot inspecteur der gevangenis; de aan uwen post verbonden jaarwedde heb ik merklijk verhoogd.... Laat nu spoedig uwe vrouw en kinderen tot u komen, maar houd steeds de gerechtigheid in het oog; wees menschevend en zachtvaardig jegens de gevangenen; herinner u altijd dat het uwe onderdanen zijn.... Mocht het echter gebeuren dat eene ongerechtigheid van hooger hand wierd gepleegd, gij kent mij nu genoeg schrijf het mij onverwijld; zorg dat uw bericht nauwkeurig maar vooral waarachtig zij, dan zult gij telkens in mij hooren. Ontvang nu mijne oprechte wenschen voor uw welzijn en vergeet mijne woorden niet.
Innig bewogen door deze gunstige maar vooral zoo onverwachte wending van zijn noodlot, be- toogde de grijsaard hartelijk dank aan zijnen hoogen beschermder. De toekomst heeft bevestigd dat de Keizer, in zijne beoordeeling over 's mans goede inborst en bewaamheid, zich niet bedrogen had.